

Brussel, 8 februari 2018
Rev1

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS OP HET GEBIED VAN BANK- EN BETAALDIENSTEN

Op 29 maart 2017 heeft het Verenigd Koninkrijk kennisgegeven van zijn voornemen om zich uit de Unie terug te trekken krachtens artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie. Dat betekent dat vanaf 30 maart 2019 om 00.00 uur (Midden-Europese tijd) (hierna "de terugtrekkingsdatum" genoemd) het gehele primaire en secundaire Unierecht niet langer van toepassing is op het Verenigd Koninkrijk, tenzij in een geratificeerd terugtrekkingsakkoord¹ een andere datum wordt vastgesteld². Het Verenigd Koninkrijk wordt dan een "derde land"³.

De voorbereiding op de terugtrekking is niet alleen een zaak van de EU en de nationale overheden, maar ook van bedrijven en burgers.

Gezien de grote onzekerheid, met name over de inhoud van een eventueel terugtrekkingsakkoord, wil de Commissie belanghebbenden wijzen op de juridische gevolgen waarmee zij rekening moeten houden wanneer het Verenigd Koninkrijk een derde land wordt.

Behoudens mogelijke overgangsregelingen in een eventueel terugtrekkingsakkoord, gelden vanaf de terugtrekkingsdatum de EU-regels op het gebied van bank- en betaaldiensten, met inbegrip van met name Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen⁴, Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen⁵ en Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en

¹ Met het Verenigd Koninkrijk wordt momenteel onderhandeld over een terugtrekkingsakkoord.

² De Europese Raad kan volgens artikel 50, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie met instemming van het Verenigd Koninkrijk ook unaniem besluiten dat de Verdragen op een latere datum niet meer van toepassing zijn.

³ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

⁴ PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338.

⁵ PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1.

de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt⁶ niet langer voor het Verenigd Koninkrijk. Dat heeft met name de onderstaande gevolgen:

1. VERGUNNINGEN

- Entiteiten uit het Verenigd Koninkrijk die bank-⁷ en betaaldiensten⁸ aanbieden, maar ook elektronisch geld uitgeven,⁹ zullen niet langer kunnen profiteren van de vergunning¹⁰ (zij zullen hun zogenoemde "EU-paspoort" verliezen) en zullen worden behandeld als entiteiten uit derde landen wat betreft hun mogelijkheden inzake het vestigen van bijkantoren¹¹ of agenten in de lidstaten. Dit betekent dat die entiteiten in de EU geen diensten meer zullen mogen aanbieden op basis van hun bestaande vergunningen.
- Entiteiten met een vergunning van bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk die bijkantoren hebben opgericht in andere lidstaten, zullen vanaf de terugtrekkingsdatum moeten voldoen aan de regels van de lidstaten van ontvangst die gelden voor bijkantoren van entiteiten die hun hoofdkantoor in een derde land hebben¹², met inbegrip van het vereiste dat zij, overeenkomstig die voorschriften, over een geldige vergunning van de betrokken bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst moeten beschikken. Dit kan betekenen dat zij een aanvraag moeten indienen voor een vergunning als bijkantoor of dochteronderneming en kan mogelijk tot veranderingen leiden voor depositohouders, bijvoorbeeld wanneer depositogarantieregelingen moeten worden aangepast. Betalingsinstellingen met een vergunning van de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk zullen vanaf de terugtrekkingsdatum op het grondgebied van de Unie niet grensoverschrijdend of via bijkantoren in de lidstaten betaaldiensten mogen verrichten¹³.

⁶ PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35.

⁷ Zie artikel 8, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU, alsmede bijlage I bij die richtlijn. Diverse in die bijlage genoemde activiteiten vallen ook onder Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349) en Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84). Deze kennisgeving laat overwegingen met betrekking tot het raamwerk voor beleggingsdiensten buiten beschouwing en belanghebbenden dienen ook de "Kennisgeving aan belanghebbenden – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en EU-regels op het gebied van de markten voor financiële instrumenten" te consulteren.

⁸ De artikelen 1 en 2 van en bijlage I bij Richtlijn (EU) 2015/2366.

⁹ Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld (PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7).

¹⁰ Artikel 39 van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 11, lid 9, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

¹¹ Artikel 17 van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 19, lid 5, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

¹² Artikel 47 van Richtlijn 2013/36/EU, artikel 15 van Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 149), artikel 1, lid 1, onder a), van Richtlijn (EU) 2015/2366, en artikel 8 van Richtlijn 2009/110/EG.

¹³ Artikel 1, lid 1, artikel 11, lid 1, en artikel 37, lid 1, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

- Entiteiten met een vergunning van de bevoegde autoriteiten in de Unie, met inbegrip van hun bijkantoren, moeten doorlopend voldoen aan de voorwaarden waarop zij hun vergunning hebben gekregen¹⁴. Wanneer entiteiten met een vergunning van een bevoegde autoriteit in de EU bijkantoren in het Verenigd Koninkrijk hebben opgericht, zullen die bijkantoren moeten voldoen aan de eisen wat betreft het toepassingsgebied van de vergunning die is afgegeven aan de entiteiten waarvan zij juridisch gezien integrerend deel uitmaken. Dit houdt onder meer naleving in wat betreft hun programma van werkzaamheden en structurele organisatie¹⁵ en het vereiste dat de effectieve uitoefening van toezichttaken niet wordt belemmerd door moeilijkheden bij de handhaving van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het derde land¹⁶. De diensten die onder de vergunning vallen, zoals diensten die worden aangeboden door bijkantoren van de vergunninghoudende entiteit in een derde land, zullen verder onderworpen blijven aan de toezichtbevoegdheden van de bevoegde autoriteit die de vergunning heeft afgegeven, met inbegrip van met name de bevoegdheid om restricties of beperkingen op te leggen ten aanzien van de bedrijfsactiviteiten, de transacties of het netwerk van instellingen, of om de afstoting te verlangen van activiteiten die buitensporige risico's voor de soliditeit van een instelling opleveren¹⁷. Ook de diensten van deze bijkantoren zullen onderworpen blijven aan de desbetreffende vereisten die in het EU-rechtskader zijn vastgesteld¹⁸.

2. REGELINGEN EN BLOOTSTELLINGEN

- De bevoegde autoriteit die de vergunning heeft afgegeven, zal een beoordeling¹⁹ moeten maken van de regelingen die van invloed kunnen zijn op de mogelijkheden van entiteiten met een EU-vergunning om te beschikken over een autonoom risicobeheer en controleraamwerk en over voldoende operationele veerkracht, met inbegrip van handels- en afdekkingscapaciteit. Bij die beoordeling zal bijvoorbeeld moeten worden gekeken of, vanaf de terugtrekkingsdatum, entiteiten met een vergunning van een bevoegde autoriteit in de EU nog steeds een beroep mogen blijven doen op uitbestedings-²⁰ of toezichtregelingen²¹, ontheffingen van de toepassing van eisen ten aanzien van grote blootstellingen²² of risicobeperking²³ waarbij in het

¹⁴ Artikel 18, onder c), van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 13, lid 1, onder c), van Richtlijn (EU) 2015/2366.

¹⁵ Artikel 10 van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 11, lid 4, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

¹⁶ Artikel 11, lid 8, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

¹⁷ Artikel 104, lid 1, onder e), van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 11, lid 5, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

¹⁸ Zie de "Kennisgeving aan belanghebbenden – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en EU-regels op het gebied van de markten voor financiële instrumenten".

¹⁹ Dit kan betekenen dat zij nieuwe aanvragen moeten indienen voor de respectieve behandelingen.

²⁰ Artikel 11, lid 8, en artikel 19 van Richtlijn (EU) 2015/2366 en artikel 8 van Richtlijn 2009/110/EG.

²¹ Artikel 127 van Richtlijn 2013/36/EU; artikel 2, lid 1, punt 44, artikel 7 en artikel 32 van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

²² Artikel 400, lid 2, onder c), van Verordening (EU) nr. 575/2013; artikelen 12 en 19 van Richtlijn 2014/59/EU, en artikel 5, lid 1, onder a), punt i), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 van de Commissie van 21 oktober 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement

Verenigd Koninkrijk gevestigde tegenpartijen zijn betrokken, daaronder begrepen moederondernemingen of andere instellingen van dezelfde groep.

- Ook zal de situatie voor de prudentiële behandeling van blootstellingen aan in het Verenigd Koninkrijk gevestigde derden²⁴ veranderen vanaf de terugtrekkingsdatum. Eventuele gelijkwaardigheidsbesluiten van de EU met betrekking tot een specifieke in Richtlijn 2013/36/EU genoemde prudentiële behandeling²⁵ worden hierbij buiten beschouwing gelaten. Evenzo kan er, binnen het afwikkelingsraamwerk, vanaf de terugtrekkingsdatum voor onder het recht van het Verenigd Koninkrijk uitgegeven vreemdvermogensinstrumenten een en ander veranderen in de beoordeling van de vraag of vreemd vermogen in aanmerking komt voor het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komend vreemd vermogen²⁶.

3. OVEREENKOMSTEN

- De continuïteit van overeenkomsten voor betrekkingen tussen partijen die in de Unie en in het Verenigd Koninkrijk gevestigd zijn, zal worden geraakt door het verlies van het unieke paspoort, omdat dit de mogelijkheid voor in het Verenigd Koninkrijk gevestigde entiteiten zal beperken om verder bepaalde verplichtingen en activiteiten uit te voeren en continuïteit van de dienstverlening te garanderen ten aanzien van overeenkomsten die vóór de terugtrekkingsdatum zijn gesloten. Vanaf de terugtrekkingsdatum zullen de EU-voorschriften inzake conflicten tussen jurisdicties en wetten niet langer van toepassing zijn op het Verenigd Koninkrijk. Wanneer overeenkomsten²⁷ worden beheerst door het recht van het Verenigd Koninkrijk, of een rechtskeuze bevatten of overeenstemming ten faveure van de jurisdictie van een rechterlijke instantie in het Verenigd Koninkrijk, dienen partijen bij die overeenkomst zorgvuldig de effecten van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk op de geldigheid en afdwingbaarheid van die overeenkomsten na te gaan en eventuele risico's daarvan te beperken, onder meer risico's voor hun cliënten.

De website van de Commissie over banken en financiële markten (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance_en) bevat

en de Raad van wat de vooraf te betalen bijdragen aan afwikkelingsfinancieringsregelingen betreft (PB L 11 van 17.1.2015, blz. 44).

²³ Artikel 11 van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (EMIR) (PB L 201 van 27.7.2012, blz. 1).

²⁴ Zie bijv. de artikelen 107, 114, 115, 116, 132 en 142, artikel 143, lid 1, artikel 151, leden 4 en 9, artikel 283, artikel 312, lid 2, en artikel 363 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

²⁵ Zie de artikelen 107, 114, 115, 116 en 142 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

²⁶ Zie de artikelen 45 en 55 van Richtlijn 2014/59/EU. Zie ook Europese Bankautoriteit, "Opinion on issues related to the departure of the United Kingdom from the European Union" (EBA/OP/2017/12), deel IV "Resolution and deposit guarantee schemes", blz. 16 e.v.

²⁷ Bijv. overeenkomsten ter ondersteuning van uitgiften van in aanmerking komende vreemdvermogensinstrumenten in het kader van artikel 55 van Richtlijn 2014/59/EU.

algemene informatie over bank- en betaaldiensten. Die webpagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie

Directoraat-generaal Financiële Stabiliteit, Financiële Diensten en Kapitaalmarktenunie